

[Alfred Kristensen.]

paaskønnelsesværdigt, at Forholdene har formet sig paa den Maade, som de har, og som sagt, er vi Sverige dybt taknemmelige for den Haandsrækning, det har givet vore Landsmænd i en vanskelig Situation.

Det andet Lovforslag er det aarligt tilbagevendende Lovforslag, som tager Sigte paa Meddelelse af Indfødsret. Det omfatter i alt væsentligt Personer af skandinavisk Oprindelse, herunder ogsaa dansk Oprindelse, som paa en eller anden Maade har mistet deres danske Statsborgerret.

Jeg skal tillade mig ved Forhandlingernes Slutning at henvise de to Lovforslag til yderligere Behandling i et Udvalg, men jeg tilsiger paa Forhaand mit Partis velvillige Tilslutning til en videre Behandling.

Jefsen Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslag til Lov om Generhvervelse af Indfødsret i visse Tilfælde m. m. til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting. Jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen udtale min Taknemmelighed over, at man fra svensk Side har ydet de Borgere, der her er Tale om, den store Tjeneste, det har været at give dem svensk Statsborgerret i en Overgangstid, da de eventuelt kunde have været udsat for Forfølgelse fra tysk Side, hvis de ikke havde erhvervet denne Indfødsret.

Der er en enkelt Bestemmelse i Lovforslagets § 6, som jeg maa gaa ud fra ikke skal betyde, at de dér nævnte Personer ved Vedtagelsen af dette Lovforslag automatisk erhverver dansk Statsborgerret, men kun erhverver de samme Rettigheder, de havde som fremmede Statsborgere her i Riget med Hensyn til Tidsfrist og Ophold forud for endelig Naturalisation paa et senere Tidspunkt. Men det kan vi jo ogsaa forhandle om i et kommende Udvalg.

Vedrørende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse plejer vi ikke ved første Behandling at udtale os nærmere om Lovforslagets Indhold, der i den Grad bestaar af Detailler vedrørende Personer, at det i langt højere Grad egner sig til Behandling i et Udvalg end til indgaaende Omtale her fra Landstingets Talerstol.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i et Udvalg og senere til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Lisbet Hindsgaul: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, og jeg kan — ligesom Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr.

Alfred Kristensen, og Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jepsen Christensen — udtale min store Taknemmelighed over for Sverige for, hvad dette Land i en meget haard og ond Tid gjorde for mine Landsmænd. Sverige ydede ikke alene vore unge Flygtninge Asyl og Gæstfrihed, men paa et humanitært Omraade og paa et meget spinkelt Grundlag — meget ofte var vedkommende ikke engang kommet til Stede; men opholdt sig her i Landet — gav det mange af disse Mennesker Indfødsret. Det er en Gestus, som vi Danske ikke kan være taknemmelige nok for.

Svenske og danske ministerielle Embedsmænd har nu i Samarbejde søgt en Løsning paa dette Spørgsmaal, idet det jo ikke var de danske Flygtninges egentlige Hensigt at forblive svenske Statsborgere — Sverige kunde vel heller ikke være tjent med i al Fremtid at have svenske Statsborgere, der var tilknyttet Landet paa dette Grundlag. Disse ministerielle Embedsmænd har under Arbejdet maattet skære igennem, fordi Problemet vedrørende denne ekstraordinære Erhvervelse af Indfødsret er saa vanskeligt, at der maatte skabes en generel Regel, som paa en vis Maade slaar en Streg over denne Naturalisation af danske Flygtninge. Jeg kan for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne kun være taknemmelig herfor, fordi det jo ogsaa ligger saadan for mange af de paagældende Personer, at de kun har opfattet Naturalisationen som en rent formel Handling, der til sin Tid vilde opløse sig selv. Da vi lykkeligtvis nu er kommet ind i normale Forhold og vore Flygtninge igen har kunnet søge hjem, har det imidlertid vist sig paa mangfoldige Omraader, at denne Formodning ikke slog til, og at det derfor blev nødvendigt at skabe Lovhjemmel for, at den danske Indfødsret igen blev en Realitet for disse Mennesker.

Det er det, Lovforslaget tilsigter, og derfor kan jeg paa mit Partis Vegne udtale min gode Vilje til at medvirke til, at Lovforslaget gennemføres hurtigst muligt i det høje Ting.

Oluf Johansen: Man kan ikke behandle Lovforslaget om Generhvervelse af Indfødsret uden at sende taknemmelige Tanker til vort nordiske Broderland Sverige. Under de frygtelige Forhold, Danmark under Besættelsen gennemlevede, gav Sverige mange, som flygtede derover, ikke blot Asylret, men — ogsaa for at sikre dem mod tysk Vold herhjemme — Borgerret i Landet. Sverige havde derved med Fare for de For-